

Arrest

**nr. 129 300 van 12 september 2014
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Muhammad X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 12 september 2014 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van 3 september 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) en de beslissing van 3 september 2014 tot inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2014 en waarbij de verzoekende partij wordt gewezen op de mogelijke laattijdigheid van de vordering.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DE WITTE die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De omstandigheden van de zaak kunnen worden gelezen in de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

“Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer die verklaart te heten:

Naam: [A.M.]

[...]

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing en van de afwezigheid van een termijn om het grondgebied te verlaten:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

X 2° de vreemdeling die houder is van een geldige, door één der Lidstaten afgegeven verblijfstitel, die langer in het Rijk verblijft dan de maximale duur van 90 dagen op een periode van 180 dagen voorzien in artikel 21, §1, Uitvoeringsovereenkomst van Schengen of er niet in slaagt het bewijs te leveren dat deze termijn niet overschreden werd;

Artikel 27

X Krachtens artikel 27, §1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

X Krachtens artikel 27, §3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

X Artikel 74/14, §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene verblijft langer op het Schengen grondgebied dan toegelaten overeenkomstig artikel 6 van de wet 15/12/1980, of kan niet aantonen de termijn niet te hebben overschreden. Betrokkene beschikt moenteel over een recht op verblijf in Roemenië. Dit verblijfsrecht in Roemenië geeft betrokkene echter geenszins automatisch een onbeperkt recht op verblijf in het Rijk.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (betekend 30/10/2011, 03/09/2012, 30/10/2013, 10/07/2014)

Terugleiding naar de grens

Reden van de beslissing:

De betrokkene zal worden teruggeleid naar de grens in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdeling en volgende feiten:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden:

Betrokkene verblijft langer op het Schengengrondgebied dan toegelaten overeenkomstig artikel 6 van de wet van 15/12/1980, of kan niet aantonen de termijn niet te hebben overschreden. Betrokkene beschikt momenteel over een recht op verblijf in Roemenië. Dit verblijfsrecht in Roemenië geeft betrokkene echter geenszins automatisch een onbeperkt recht op verblijf in het Rijk. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat zij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten aan haar afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft op 06/10/2011 een regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 01/09/2011. Deze beslissing is op 30/10/2011 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten (geldig 30 dagen). Betrokkene heeft op 16/03/2011 een aanvraag tot wettelijke samenwoning ingediend bij stad Gent samen met een vrouw van Belgische nationaliteit (Dombrecht Christine). Op 24/06/2011 weigerde de burgerlijke stand van Gent het voorgenomen huwelijk te voltrekken, na negatief advies van het parket van Gent. Op 13/10/2011 ging betrokkene een wettelijke samenwoning aan met Dombrechts Christine. Vervolgens heeft betrokkene op 01.03.2012 een 1ste aanvraag gezinshereniging ingediend. Deze aanvraag werd negatief afgesloten op 05/06/2012 met een bijlage 20 en een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 03/09/2012. Betrokkene heeft op 31/05/2012 een 2de aanvraag gezinshereniging ingediend. Deze aanvraag werd negatief afgesloten op 16/10/2013 met een bijlage 20 en een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Deze beslissing werd betekend aan betrokkene op 30/10/2013. Op 10/07/2014 heeft betrokkene zijn intrekking van zijn bijlage 35 betekend waar hij bijgevolg een nieuwe termijn van dertig dagen kreeg toegewezen.

Betrokkene heeft op 18/11/2011 een 2e regularisatieaanvraag ingediend op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 30/05/2012. Deze beslissing is op 03/09/2014 aan betrokkene betekend.

Betrokkene verklaart een partner te hebben in België (Dombrecht Christine)/ Wat de vermeende schending van art. 8 betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar eventueel een machtiging aan te vragenniet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Betrokkene werd tweemaal (2x) door stad Gent (30/10/2011 en 03/09/2012) geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011).

Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing.

Vasthouding

[...];

“Inreisverbod

[...]

De beslissing tot verwijdering van 03.09.2014 gaat gepaard met die inreisverbod.

Reden van de beslissing:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van de volgende feiten:

X artikel 74/11, §1, tweede lid, gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een Inreisverbod van drie jaar omdat

[...]

X 2° niet aan de terugkeerverplichting werd voldaan.

Een inreisverbod van drie jaar (3) wordt aan betrokkene opgelegd aangezien hij geen gevolg gegeven heeft aan de bevelen om het grondgebied te verlaten die hem betekend werden op 30/10/2011, 03/09/2012, 30/10/2013, 10/07/2014. Er werd dus niet voldaan aan de terugkeerverplichting. Betrokkene had sindsdien nochtans ruimschoots de tijd om zijn zelfstandige of vrijwillige terugkeer te organiseren. Betrokkene werd nochtans ook tweemaal door stad Gent (30/10/2011 en 03/09/2012) geïnformeerd over de betekenis van een bevel om het grondgebied te verlaten en over de mogelijkheden tot ondersteuning bij vrijwillig vertrek, in het kader van de procedure voorzien in de omzendbrief van 10 juni 2011 betreffende de bevoegdheden van de Burgemeester in het kader van de verwijdering van een onderdaan van een derde land (Belgisch Staatsblad 16 juni 2011). Om die redenen wordt aan betrokkene de maximumtermijn van drie (3) jaar opgelegd. Betrokkene verklaart een partner te hebben in België (Dombrecht Christine). Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar eventueel een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt. Het staat betrokkene vrij om desgevallend op eender welk moment gedurende de komende drie jaar een opschorting of opheffing van het inreisverbod te vragen in het kader van haar recht op gezins- en familiaal leven overeenkomstig de vigerende bepalingen terzake. Indien betrokkene effectief voldoet aan de voorwaarden om een recht op verblijf in het Rijk te bekomen hoeft onderhavig inreisverbod voor haar dan ook geenszins een moeilijk te herstellen ernstig nadeel te vormen.”

2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.
(...)”*

Verzoeker heeft een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid ingediend op 12 september 2014 om 16.02 uur. Het verzoekschrift vermeldde als contactgegevens van de advocaat van verzoeker het telefoonnummer van het kantoor, een faxnummer, een gsm-nummer en een e-mail adres. Gelet op het feit dat verzoeker op 13 september 2014 om 10.20 uur naar Boekarest gerepatrieerd zou worden, werd de behandeling van de zaak hoogdringend geacht en werd de terechtzitting vastgesteld op 12 september om 21.30 uur.

Om 17.16 uur ondernam de griffier een eerste poging om de advocaat van verzoeker hiervan te verwittigen via haar gsm, deze bleek op dat ogenblik evenwel niet meer bereikbaar. Onmiddellijk daarop werd telefonisch contact opgenomen met het secretariaat van het kantoor, teneinde met het verzoek de advocaat te verwittigen. De medewerker van het kantoor deelde mee dat deze al vertrokken was.

Daarnaast werd de beschikking houdende vaststelling van de zaak om 17.20 uur per faxbericht verzonden. Er werd ook bereikt kon worden. Om 17.28 uur werd hetzelfde bericht nogmaals per e-mail doorgestuurd. In de loop van de avond ondernam de griffier nog verscheidene pogingen om de advocaat te contacteren.

Er werd gewacht tot 21.45 uur om de zitting te laten aanvangen.

Uit het verzoekschrift en de neergelegde documenten blijkt dat verzoeker zeer goed wist dat hij zou worden gerepatrieerd op zaterdag 13 september 2014, om 10.20 uur, slechts 18 uur na het indienen van de vordering. Van een partij, bovendien bijgestaan door een advocaat, kan worden verwacht dat zij, wanneer zij de behandeling van een zaak bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert, bereikbaar is en zich ter beschikking houdt om binnen een nuttige termijn te verschijnen voor de Raad.

De verzoekende partij is niet verschenen en was niet vertegenwoordigd. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf september tweeduizend veertien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. MONSIEURS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. MONSIEURS

C. VERHAERT